

Ha realitzat activitats de gestió en diferents càrrecs de la Facultat de Medicina de la UB: secretària del Departament de Medicina (1998-1994), vicedegana (1995-2001), degana (2001-2008) i és membre del Claustre de la Universitat des de fa anys.

Des de l'any 2007 és una de les dues representants a la Secció de Dermatologia de l'European Union of Medical Specialists, elegida per l'Academia Española de Dermatología y Veneorología. També ha participat en diferents activitats relacionades amb l'igualtat de gènere; aquest any ha sigut ponent convidada a les jornades sobre la situació professional de la dona metge a Catalunya organitzades pel Col·legi Oficial de Metges de Barcelona (COMB) dins l'any 2013, dedicat a la doctora Dolors Aleu i Riera.

Entre altres reconeixements ha estat guardonada amb el Premi a l'Excel·lència Professional, atorgat pel COMB (2009), i ha estat nomenada membre honorària de la North American Clinical Dermatologic Society (2013).

Text llegit pel senyor Jacint Corbella i Corbella en el Ple del dia 19 de maig de 2014

Joan Ramon Laporte i Roselló

Joan Ramon Laporte i Roselló va néixer a Barcelona el 1948. Es llicencià en medicina el 1970 (UB) i es doctorà el 1974, per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), amb premi extraordinari. Actualment és catedràtic de farmacologia de la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona (UB), amb docència a la unitat de la Vall d'Hebron, on és cap del Servei de Farmacologia Clínica de l'Hospital Universitari (especialista en farmacologia clínica, Ministeri de Sanitat, 1983).

La seva dedicació a la docència és continuada des del 1970, any en què entrà com a professor ajudant de classes pràctiques de farmacologia a la UAB, on posteriorment va

ser professor adjunt (1977), professor agregat (1978-1986) i catedràtic des del 1986. Pel que fa a les tasques de gestió, ha estat secretari (1976-1978) i vicedegà (1978-1984) de la Facultat de Medicina de la UAB.

És una personalitat molt destacada en el camp de la farmacologia clínica, ja que ha estat capdavanter en la creació de serveis d'aquesta orientació en els grans hospitals. En aquest sentit, la tasca com a creador de grups de treball i d'una estructura de farmacovigilància i de prevenció de riscos per medicaments ha estat molt important i ha tingut una projecció internacional, principalment en tasques de l'Organització Mundial de la Salut (OMS) i de manera més concreta en col·laboració amb alguns països llatinoamericans, on el servei de l'Hospital de la Vall d'Hebron de Barcelona, que actualment dirigeix, s'ha pres sovint com a model. Ha estat assessor de nombroses institucions. Fou fundador de la Red de Farmacoepidemiología de la República de Cuba, el 1997, amb la qual ha tingut una col·laboració continuada. Igualment, ha estat fundador i copresident de l'European Pharmacovigilance Research Group, relacionat amb la Comissió Europea (1994-1997). També ha estat membre del grup d'experts de l'OMS sobre Avaluació de Medicaments (1985-2009).

Des del punt de vista de la recerca el seu servei també és capdavanter. És autor de més de tres-cents articles en revistes, dels quals més de dos-cents recollits a l'SCI, amb més de 1.500 citacions i amb una mitjana de 7,95 citacions/article.

La temàtica dels seus treballs versa principalment sobre el risc i la necessitat de control dels medicaments, tant pel que fa a la introducció de noves substàncies, amb assajos suficients sobre el seu perill, com pel que fa al control en l'ús i la prescripció correcta fins a la seguretat dels envasos i el control de l'Administració. La tasca que ha fet des de la recollida de dades —a partir del *Butlletí groc*, que ja és un clàssic de la nostra farmacologia— fins a la sensibilització pública sobre la no innocuïtat de fer una medicació incontrolada ha donat un prestigi important al seu servei. La manera de presentar les opinions, sempre dins un marc de qualitat i rigor de la informació, li ha permès superar les crítiques i atacs per part dels sectors que en podien resultar afectats. Des d'aquest punt de vista ha expressat sovint les seves opinions de manera lliure i dirigida als mitjans de comunicació i al gran públic. Això l'ha convertit en una persona polèmica. Però la seriositat dels seus plantejaments, la claredat amb què els exposa i la solidesa de les dades que aporta han fet que sigui reconegut com una de les màximes autoritats en aquest camp. La seva posició respecte a la indústria farmacèutica, algunes vegades crítica, ha fet d'ell una personalitat respectada i, alhora, temuda.

Igualment, ha estat crític amb la posició de les autoritats sanitàries, que amb motiu d'episodis de risc han adoptat postures que *a posteriori* s'ha vist que no eren les de més

eficàcia. La posició del doctor Joan Ramon Laporte, prèvia al desenllaç dels brots de risc epidèmic, ha estat valorada de manera justa, tot i la polèmica que ha pogut significar. En aquest sentit, l'episodi més important ha estat ran de l'epidèmia de grip de l'estiu del 2009, on va estimar que la despesa en vacunes no estava justificada, tant pel grau de risc com per la urgència en la preparació.

En relació amb l'Institut d'Estudis Catalans, cal esmentar que va guanyar el premi de recerca en fisiologia general i bioquímica de la Societat Catalana de Biologia l'any 1976, més recentment va ser proposat com a candidat a membre numerari i va ser convidat a presentar una conferència a la Secció sobre el tema del risc dels medicaments.

Text llegit pel senyor Jacint Corbella i Corbella en el Ple del dia 19 de maig de 2014

Josep Peñuelas i Reixach

Josep Peñuelas i Reixach va néixer a Vic el 30 de gener de 1958. Fou el primer Premi Nacional de la Recerca de Catalunya i és investigador científic sènior del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) al Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF), on dirigeix la unitat d'Ecologia Global CREAF-CEAB-CSIC-UAB. És un científic de projecció mundial, altament citat en els camps «ecology/environment», «plant and animal sciences» i «all science fields», segons els indicadors científics essencials de l'ISI, amb 21.000 citacions (ISI web of knowledge, Scopus, Google-scholar). El seu índex *h* és 72 segons Google Scholar, i 60 segons l'ISI. El seu índex *i10* és 300. Té dos articles amb més de 800 citacions, cinc amb més de 400, set amb més de 300, vint amb més de 200 i quaranta amb més de 100. Els seus treballs tracten especialment sobre biodiversitat i ecofisiologia vegetals, bioquímica i interaccions biosfera-atmosfera. S'interessa per l'ecologia global, l'ecologia de les plantes, el canvi global,